

István Diósi

1h · 🌐

Baka István, a poéta, most lehetne hetvenöt éves. Nekem a kedvenc költőm, és József Attilával tartom egy polcon.

Rádásul a mellettünk lévő panelházban lakva, hogy, hogy nem, de az ábécé boltban, a pénztár előtti sorban is mindig előttem téblábolt a kosárban egyedül árválkodó literes borosüvegével. Soha nem szólítottam meg, bár tudtam, hogy a magyar líra egy meghatározó alakja botladozik előttem, miközben humorizálni próbál a kényszeredetten mosolygó pénztárosnővel. Zseni volt, ez számomra nem kérdés.

Soha nem szólítottam meg, mert mit is mondhattam volna neki? Most már egyszerűbb a dolog, ezért a hetvenötödik születésnapján, bátorságot gyűjtve küldöm az üzenetet.

"Kedves Baka István,

bízom abban, hogy megtalálta a nyugalmát, és abban is igaza lehet, hogy ami nem hevít, az nem is gyötör, mint ahogyan alább megverselte. A versei elképesztően jók, én majdnem napi kapcsolatban vagyok velük. És persze sajnálom, hogy ilyen árat kellett ezért fizetnie. A halhatatlanság szerintem nem ér ennyit, de azért kösz!

üdv. és minden jót!"

Baka István: Strófák

1

Halomba hordott gyermekcsontokat
Kirákja még a dérmart bokrokat
November tán a nyarat exhumálja
Hogy megmutassa tömegsír az ára
Néhány meleg boldog napunknak is
Most végre látjuk édes volt s hamis
Mint benzintankban csempészett szeszek
Vad kotyvaléka megrészegített

Bár dögszagú volt s aztán hajnalonta
Fény-hányadékát szerteáporozta
Kirákáztuk mi is az olcsó mámort
S megundorodtunk életünk nyaratól

De mégis ez volt életünk nyara
Most már csak cefre- és avarszaga
Maradt az ősze s gyermekcsont-fehérek
A bokrok és tömegsírját a télnek

Már ássa ássa a robotra rendelt
S tarkólövéstől rettegő december
Légy te is inkább kit gödörbe lőnek
Ne rabtartó de rabja az időnek;

2

Így van reményed üthet még az óra
Eljő a kormányzó és Leonóra
Kilép a részeg foglárók közül
(Ő volt csak absztinens itt egyedül)

Majd hazavisz erőlevessel táplál
Félig hú asszonyod de félig káplár
Ki rangjelzést hord fénylő szárnyain
S ekkor megérted véget ért a kín

Ez itt a menny és épp olyan ahogy
A prédikációkban hallhatod
S a gyermekcsont-halomra sem haraggal
Gondolsz hisz angyal lettél végre angyal

S milyen közöd lehet az őszi tájhoz
Avar cefréje nem vonz már magához
A téli törkölyt főzze más belőle
Ambróziád szeszmentes égi lőre

Jobb volt kerülni hidd el ide föl
Ahol mi nem hevít nem is gyötör
Bár ami nem gyötör nem is hevít
Nyugalmat kértél megtaláltad itt.

Fotó: [Baka István Alapítvány](#)

